

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9037/2023
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ... и тужиоца малолетног ББ из ..., чији је законски заступник мајка АА из ..., које заступа заједнички пуномоћник Звездана Бубало, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ВВ из ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић, адвокат из ..., ради уређења личних односа, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж2 16/22 од 12.05.2022. године, у седници одржаној 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж2 16/22 од 12.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж2 16/22 од 12.05.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу П2 51/19 од 23.11.2021. године, обавезан је тужени-противтужилац ВВ да тужили-противтуженој АА из ... и тужиоцу малолетном ББ из ... накнади трошкове парничног поступка у износу од 255.820,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж2 16/22 од 12.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђено првостепено решење.

Против решења донетог у другом степену, тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом туженог-противтужиоца се оспорава одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и

представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку. Наведеном одредбом прописано је, да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава (став 1. овог члана), док је у ставу шестом наведеног члана прописано, да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује, да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.) док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.). Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који су акцесорне природе у односу на главни захтев.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што не представља главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**